

Esencja: Słodkie dzieci, Bharat jest miejscem narodzin Ojca, Dawcy szczęścia. Tylko Ojciec przychodzi i wyzwala wszystkie dzieci z cierpienia.

Pytanie: Dzieci, która najwznioślejsza, wielka i długa historia wydaje się wam bardzo zwykłą historią?

Odpowiedź: Historia początku, środka i końca tej sztuki jest bardzo długa i wzniosła. Ludzie nie potrafią zrozumieć tej historii. Dzieci, wam ta historia wydaje się zwykłą. Wiecie, w jaki sposób ta sztuka powtarza się identycznie i w jaki sposób stale kręci się cykl schodów.

Piosenka: Pokłony Śiwie...

Om śanti. Najśłodsze, dawno zagubione, teraz odnalezione dzieci, usłyszały piosenkę chwały. Czyjej chwały? Boga, Najwyższego ze wszystkich, który jest także zwany Oczyszcicielem, tym, który usuwa cierpienie i daje szczęście. Pamiętany jest ktoś, kto daje szczęście. Dzieci, wiecie, że tylko jeden Najwyższy Ojciec, Najwyższa Dusza daje szczęście. Wszystkie ludzkie istoty Go pamiętają. Tamci z innych religii także mówią, że Ojciec przychodzi, wyzwala nas z cierpienia i daje szczęście. Jednak oni nie wiedzą, że Ojciec daje szczęście. Wy także rozumiecie, kto i kiedy później sprawia wam cierpienie. Nowy świat starzeje się i jest zwany ziemią cierpienia. Po zakończeniu żelaznego wieku z całą pewnością nadejdzie złoty wiek. Świat jest tylko jeden. Ludzie w ogóle nie znają cyklu tego świata, dlatego Baba pyta: Kto tak pozbawił was rozumu? Ojciec nikomu nie daje cierpienia. Ojciec stale daje szczęście. Wiecie, że Bharat jest miejscem narodzin tego, który daje szczęście, a także Bharat jest miejscem narodzin tego, który daje cierpienie. Pomimo, że ludzie Bharatu świętują narodziny Śiwy, niczego nie rozumieją. To są narodziny Boga, Najwyższego ze wszystkich, a Jego imię to Śiwa. Nikt o tym nie wie. Oni co roku stale palą postać Rawana. Ale kim on jest i kiedy przychodzi? Dlaczego go palą? O niczym nie wiedzą. Zgodnie z planem dramatu nie będą wiedzieć. Ojciec wyjaśnia to, że rola każdego jest inna. Pamiętana jest rola ludzkich istot. Tylko ludzkie istoty są rozsądne. Zwierzęta nie mają takiego rozsądku. Obecnie nawet ludzkie istoty stały się nierozsądne. Nie wiedzą, kto usuwa cierpienie, kto daje szczęście, kto jest Oczyszcicielem, ani też, w jaki sposób stali się nieczysti i w jaki sposób mogą się oczyścić. Wypowiadają wszystkie te nazwy, ale nie znają ich znaczenia. Obecnie to jest ścieżka czczenia. Wszystkie pisma także należą do ścieżki czczenia. W pismach nie ma żadnej wiedzy, która by dała zbawienie. Oni mówią na temat wiedzy, czczenia i braku zainteresowania; to wszystko. Tylko tyle wchodzi do ich intelektów, ale nie wiedzą co to znaczy. Tylko jeden Najwyższy Ojciec, Najwyższa Dusza jest Oceanem Wiedzy. Z całą pewnością On musi dawać wiedzę. On jest Satguru, Dawcą zbawienia i dlatego ludzie wołają do Niego, by przyszedł i uchronił ich od degradacji. W miedzianym wieku najpierw stajemy się satopradhan czcicielami, a potem, odradzając się, stale schodzimy w dół schodów życia. Wszystkie ludzkie istoty, z całą pewnością, schodzą w dół schodów życia. Imiona Buddy i jemu podobnych nie są wymieniane w obrazie schodów. Nawet, jeżeli oni byliby pokazani, to oni także, z całą pewnością schodzą w dół schodów życia. Oni muszą przejść przez stany sato, radžo i tamo. Teraz wszyscy są tamopradhan. Ojciec wyjaśnia: Wszystkie te pisma należą do ścieżki czczenia i zawierają w sobie różne szczegóły. Tylko jeden Ojciec daje wiedzę. Tylko Ocean Wiedzy przychodzi i daje wam prawdziwą wiedzę. Przez połowę cyklu istnieje dzień i wtedy nie ma kwestii czczenia. Ludzie za dnia nigdy nie błędzą. Tam, w złotym wieku, jest tylko szczęście. W zbieżnym wieku cyklu otrzymujecie od Ojca to dziedzictwo. Ojciec daje tę wiedzę tym dzieciom, którym dał w poprzednim cyklu i będzie stale dawać to w każdym cyklu. Tylko ich intelektu rozumieją, że Stwórca daje wiedzę o stworzeniu. Oni tworzą tak wiele różnych postaci, a następnie tworzą także kalendarze. Wszystko co jest nowe rozprzestrzenia się. Ojciec Stwórca, teraz przyszedł w Bharacie i daje wiedzę o Stwórcy i stworzeniu. To także rozprzestrzeni się i każdy tę wiadomość otrzyma. Wtedy nikt nie będzie mógł zapytać: Dlaczego nie idziemy do nieba? Każdy o tym się dowie. Ta sztuka życia ma stały plan i nie może być w tym żadnej różnicy. Na świecie jest wiele opinii. Niektórzy mówią, że wszystko jest naturą, inni mówią, że efekt czynu nie wpływa na duszę. Na samym końcu będą słuchać tylko jednego Ojca. Zrozumieją, że naprawdę są aktorami tej sztuki życia. To jest drzewo różnorodności religii. Zamek na intelekcie każdego otworzy się. Te zamki są teraz zamknięte. Kwestia waszej religii jest czymś odrębnym. Zgodnie z planem dramatu oni nie mogą iść do nieba. Oni mówią: Nasz religijny założyciel przyszedł w tym i tym czasie. Tylko z obrazu drzewa, a nie z obrazu schodów poznać intelektem wszystkie te kwestie. Drzewo jest bardzo dobre. Oni rozumieją, że ten dramat ma stały scenariusz, ale tylko wy rozumiecie aspekt jogi. Jeżeli oczyścimy się i będziemy pamiętać Ojca, wtedy oczyścimy się ze swoich grzechów. Kiedy będziecie całkowicie zanurzeni w jodze, poznać siebie. Z upływem czasu każdy zrozumie wiedzę o Stwórcy i stworzeniu. Ale nie nastąpi to teraz. Dramat został

stworzony w bardzo mądry sposób. Wojna musi nastąpić. Wasze intelekty teraz znają tajemnicę tej sztuki życia. Kiedy przychodzi nowa osoba, wszystko trzeba wyjaśniać od samego początku. To jest bardzo długa historia. Jest ona bardzo wzniosła, ale dla was jest ona również bardzo zwyczajna. Wiecie, w jaki sposób kręci się cykl schodów. Ojciec mówi: Słodkie dzieci, na ścieżce czczenia przeszłyście przez tak wielkie trudności. To także jest w planie dramatu. Sztuka szczęścia i cierpienia opiera się na was. Stajecie się bardzo wzniosli i stajecie się także bardzo zdegradowani. Ojciec mówi: Słodkie dzieci, jestem Nasionem tego ludzkiego drzewa świata. Ja z całą pewnością posiadam całą wiedzę o drzewie. Przykład drzewa banianu również się na tym opiera. Sannjasini także dają przykłady ale oni niczego nie mają w swoich intelektach. Wiecie, w jaki sposób zanika oryginalna, wieczna religia bóstw. Ten fundament teraz nie istnieje, ale nadal stoi cała reszta drzewa. Istnieją wszystkie inne religie, oprócz tej jednej. Popatrzcie, w jaki sposób drzewo banianu stoi, jednak nie ma pnia, a nadal jest zielone. Wszystkie inne drzewa wyschłyby bez fundamentu, ponieważ bez pnia one nie mogą otrzymać wody. Jednak drzewo banianu przeżywa i jest stale świeże. Jest to zdumiewające! W taki sam sposób w tym drzewie religia bóstw dłużej nie istnieje. Oni nie rozumieją samych siebie. Zamiast nazywać siebie tymi, którzy należą do religii bóstw nazywają siebie Hindusami. Oni nie byli już godni nazywać siebie tymi, którzy należą do religii bóstw od czasu, kiedy zaczęło się królestwo Rawana, a więc zmienili swoją nazwę i nazwali siebie Hindusami. Pozostał tylko ślad bóstw w postaci martwych posągów, z czego można zrozumieć, że w niebie istniało ich królestwo. Jednak nikt nie wie, kiedy istniało niebo. Oni wydłużyli czas trwania złotego wieku. Cokolwiek przeminęło powtórzy się w swoim czasie. Te same rysy nie mogą istnieć teraz. One będą istniały tylko w niebie. Tylko wy rozumiecie tę wiedzę. Wszyscy tamci ludzie gdy czczą, dalej stają się nieczysti. Istniał czysty świat. Ojciec zasiada tutaj i wam wyjaśnia. Tamci mówią: Boże, Ty jesteś Dzianidzianahar tym, który zna wszystkie tajemnice. Ojciec mówi: Ja nie siadam i nie poznaję co jest w sercu każdego. Niektórzy mówią: Baba, Ty wszystko wiesz. Kiedy wchodzimy w występki, to na pewno wszystko wiesz. Ojciec mówi: Czy Ja zasiadam tutaj przez cały dzień, by o tym wszystkim się dowiedzieć? Przyszedłem, by oczyścić nieczystych. Wiecie, że otrzymujecie od Baby dziedzictwo szczęścia. Cała reszta powróci do ładu wyzwolenia. W jaki sposób oni powrócą? Czy jest to dla was ważne? Tylko Ojciec przychodzi i zabiera was w wyzwolenie i wyzwolenie w życiu. Oni wszyscy muszą wyrównać swoje konta i powrócić. Macie się stać satopradhan. Dlaczego zajmujecie się kwestiami innych dusz? Tylko jeden Ojciec czyni każdego satopradhan z tamopradhan. Na ścieżce czczenia nie może być nawet śladu wiedzy. Oni mówią o wiedzy i czczeniu. Zapytajcie ich: Jak długo trwa wiedza, a jak długo trwa ścieżka czczenia? Nie będą wam mogli niczego powiedzieć. Czczenie jest czymś odrębnym. Ojciec sam przychodzi i wyjaśnia, w jaki sposób On przychodzi i w kogo wchodzi. Ponieważ ludzie zostali uwięzieni na ścieżce czczenia, bardzo trudno jest im Mnie rozpoznać i dlatego wy tłumaczycie obrazy Śiwy i Śankara. Oni tych Dwóch pomieszczeni razem i mówią, że są Jednym. Jeden mieszka w subtelny rejonie, a Drugi mieszka w najwyższej siedzibie. Siedziba każdego z nich jest inna. A więc, w jaki sposób oni obydwaj mogliby się tak samo nazywać? Jeden jest Bezcielesny, a drugi jest subtelny. Nie możecie powiedzieć, że Śiwa wszedł w Śankara, ani też nie możecie powiedzieć, że Śiwa i Śankar są tym samym. Ojciec wyjaśnia: Ja wchodzę w tego Brahme. Kto powiedział wam, że Śiwa i Śankar są jednym i tym samym? Nikt nie może powiedzieć, że Śankar jest Bogiem Ojcem. Popatrzcie, co oni z niego uczynili wkładając węza na jego szyję! A potem także pokazują go jeżdżącego na byku. Nikt nie uwierzyłby, że Śankar jest Bogiem. Tylko Śiw Baba na ścieżce czczenia spełnia pragnienia każdego. O Śankarze tylko mówią, że otworzył swoje oko i nastąpiło zniszczenie. Jednak, w subtelny rejonie nie ma żadnych węży ani byków. Stworzenie odbywa się tutaj. Intelekty ludzi stały się kamienne. Nawet nie rozumieją, że są nieczysti. Ojciec mówi: Ja przyszedłem, by podźwignąć tych mędrców i im podobnych. Duchowe wysiłki czyni się, by coś osiągnąć. A więc, jak mędracy mogą nazywać siebie Śiwą lub Bogiem? Śiwa nie musi czynić duchowych starań. Oni nazywają siebie sannjasinami (tymi, którzy czynią duchowe starania). Czy Bóg kiedykolwiek musiałby się wyrzekać? Ci, którzy wchodzi na ścieżkę wyrzeczenia, muszą zakładać pomarańczowe szaty. Czy Bóg kiedykolwiek musi zakładać takie szaty? On jest Oczyszcicielem. On mówi: Ja podźwigam nawet tych, którzy zakładają takie szaty. Zgodnie z dramatem każdy gra swoją rolę. Cokolwiek ludzie czynią na ścieżce czczenia niczego nie rozumieją. Pisma nikogo nie zbawiają. Zbawienie otrzymuje się tylko poprzez jednego, prawdziwego Ojca. Zgodnie z dramatem te pisma są konieczne. Popatrzcie, co tamci napisali w pismach! Nikt nie wie, kto wypowiedział Gite. Macie podkreślać głównie Gite. Gita jest klejnotem wszystkich pism. Nikt nie wie, kto stworzył to religijne pismo, kiedy ono było stworzone ani też, co wydarzyło się dzięki temu. Cokolwiek zostało zapisane w Gicie stale się powtarza. My nie

mówimy czy jest to dobre, czy złe. Jednak rozumiemy, że są to szczegóły ścieżki czczenia, z powodu których ludzie stale upadają. Przechodząc przez pełne 84 życia musimy upaść. Kiedy oni wszyscy zeszedli w dół i odegrali swoje role, Ojciec przychodzi, by zabrać każdego z powrotem. Dlatego On jest zwany Oczyszczicielem i Dawcą zbawienia wszystkim. Tylko, kiedy On przychodzi, wypowiada wiedzę o Stwórcy i początku, środku i końcu stworzenia. Ojciec teraz siedzi tutaj i was uczy. Maja sprawia, że stale o tym zapominacie. Bo inaczej, ponieważ Bóg uczy nas i czyni nas panami świata, powinno być takie wielkie szczęście. Ta wiedza nie będzie istniała w wieku złotym. A potem, na ścieżce czczenia, te same pisma czczenia zaistnieją powtórnie. Ta rola 2500 lat musi być odgrywana. Macie w swoich intelektach wiedzę o cyklu. Tamci ludzie, ani nie znają Oczyszcziciela, ani nie wiedzą, w jaki sposób stają się czysti z nieczystych. Po prostu tworzą lalki i stale się nimi bawią, ale niczego nie rozumieją. Oni powiedzą: Wy także jesteście ludźmi Bharatu a więc, jak możecie powiedzieć, że tylko ludzie Bharatu niczego nie rozumieją i są pozbawieni rozumu? Powiedźcie im, że tak mówi Nieograniczony Ojciec. On daje nam wiedzę. Dzięki Niemu staliśmy się rozsądni. Wielu ludzi przychodzi na wystawy i mówią, że ta wiedza jest bardzo dobra. Ale jak tylko stąd wychodzą wszystko się kończy, ponieważ są niewolnikami Rawana. Teraz jesteście naśladowcami Ramy. Dzieci, wasze intelektu wiedzą, że wyjaśnia wam Ojciec-Stwórca. On czyni nas czystymi z nieczystych. Ojciec nam pomaga, a my następnie mamy pomagać innym. Im bardziej pomagasz innym, tym wyższą pozycję bierzesz. To jest duchowa usługa. Wszystko trzeba wyjaśniać duchom. To dusza rozumie. Na połowę cyklu stajecie się świadomi ciała. Poprzez bycie świadomymi duszy, przez połowę cyklu doświadczacie szczęścia. Podczas gdy będąc świadomi ciała, przez połowę cyklu doświadczacie cierpienia. Jest to taka wielka różnica. Kiedy byliście panami świata, wtedy nie było żadnych innych religii. Teraz jest tak wiele ludzkich istot. Teraz jesteście w zbieżnym wieku. Aćca.

Najśłodszym, umiłowanym, dawno zagubionym, a teraz odnalezionym dzieciom, miłość, pamiętanie i dzień dobry od Matki, Ojca, BapDady. Duchowy Ojciec mówi duchowym dzieciom namaste.

Esencja dla dharny:

1. Potęgą pamiętania wyrównaj wszystkie swoje karmiczne konta. Stań się satopradhan i wracaj do domu. Nie zajmuj się żadnymi innymi sprawami.
2. Bądź stale szczęśliwy, że Bóg nas uczy i czyni nas panami świata. Służ duchowo.

Błogosławieństwo: Bądź numer jeden w braniu swoich praw oraz doświadczaj szczęścia i spokoju w oparciu o czystość.
Dzieci, które pozostają stale świadome swej obietnicy czystości automatycznie doświadczają szczęścia i spokoju. Pozostawaj numer jeden w braniu prawa do czystości, tzn. być numer jeden we wszystkich osiągnięciach. Dlatego nigdy nie pozwalaj, aby twój fundament czystości pozostawał słaby, ponieważ tylko wtedy ci, którzy przybyli jako ostatni mogą szybko iść na przód. Pozostawaj stale stabilnym w tej religii tzn., że bez względu na to, co się wydarza, nawet, jeżeli ludzie, natura, czy sytuacje sprawiają, że się chwiejesz, nawet, jeżeli musisz umrzeć, nie pozostawisz swojej religii.

Hasło: Bądź nieświadomym wszelkiej bezużyteczności, a staniesz się prawdziwym świętym.

*** OM ŚANTI ***